

בפני המוסד למעמד השחקן
של ההתאחדות לכדורגל בישראל

הפוסקים : יעקב סנדלר, יו"ר
עו"ד זרי חזן
עו"ד אשר שור

בענין :

עומר לקאו

(להלן : "השחקן")

המבקשת :

מכבי תל-אביב כדורגל בע"מ

(להלן : "הקבוצה המעבירה")

- נ ג ד -

המשיבה :

מועדון כדורגל עירוני קריית שמונה

(להלן : "הקבוצה הקולטת")

ה ח ל ט ה

בפנינו עתירת הקבוצה המעבירה לפיה נתבקשנו לפסוק כי היא זכאית לפיצוי בסך 370,000 ₪ עבור העברת השחקן אל שורות הקבוצה הקולטת.

הקבוצה נקטה בהליך המותנה.

בתגובה לעתירת הקבוצה המעבירה, הגישו הקבוצה הקולטת והשחקן את כתב טענותיהם, ולטענתם אין הקבוצה המעבירה זכאית בנסיבות העניין לפיצוי כלשהו, ולחלופין, זכאית לפיצוי מקסימאלי בגובה 20,000 ₪.

הקבוצה המעבירה הגישה כתב טענות משלים, בהמשך לכתב טענותיה.

א. העובדות הרלוונטיות לעתירה הינן כדלקמן:

1. השחקן הינו בן כ- 18 שנים.
2. השחקן עזב את קבוצת מכבי יבנה והצטרף לקבוצה המעבירה בעונת 2011-12 בהיותו בן 13 שנים. הוא שיחק בקבוצה המעבירה ברציפות עד לתום עונת 2014-15.
3. השחקן נמנה על סגל נבחרות הנערים וכן על סגל נבחרת הנוער של ישראל.
4. בין השחקן לקבוצה המעבירה לא נחתם כל הסכם התקשרות, אולם הוא קיבל שכר חודשי בעבור הוצאות נסיעה.
5. בחודש ינואר 2015 הודיע השחקן לקבוצה המעבירה ולהתאחדות לכדורגל בישראל על רצונו לעבור למועדון אחר.
6. בתחילת עונת 2015/16 נרשם השחקן בקבוצה הקולטת.

ב. דיון

1. מדובר בעתירה אשר על פי נסיבותיה העובדתיות, חלות עליה הוראות **סעיפים 12 ג ו-12 ג א1** לתקנון הרישום (להלן: "**התקנון**"), העוסקות בפיצוי המגיע לקבוצה מעבירה בעת העברת שחקן קטין, שגילו בין 15-17 שנים.
2. לכאורה, עפ"י הוראות אלה, כבולים אנו בהכרעתנו, הן לכך שהקבוצה המעבירה בהכרח זכאית לפיצוי בגין אימונו וקידומו של השחקן, והן לגובה סכום הפיצוי, אשר לא יפחת מהסכומים הנקובים ב"**טבלת העברות קטין**" (נספח י"ז לתקנון, להלן: "**הטבלה**").
3. כפי שהבהרנו בהחלטתנו בעניין **עומר כץ**, עמדתנו העקרונית הינה, כי פסיקת פיצויים דווקנית על פי הטבלה עלולה להביא לתוצאות לא צודקות באופן חריג - וזאת, בין היתר, בשל קשיחות הקריטריונים והיעדר מידרג בין שחקנים שונים וקבוצות שונות - ובמקרים כאלו נתונה לפוסקים הסמכות לסטות מהוראות הטבלה (וראו גם: ההחלטות בעניין **איתמר ניצן, דין דוד**).
4. סמכות זו מקורה בסעיף 14א(6) לתקנון, הקובע כי: "**הפוסקים יפעלו, ככל שייראה להם צודק ונכון, בנסיבות העניין**".
5. היינו, סעיף זה מעגן את סמכות הפוסקים לסטות מהוראות התקנון ככל שהדבר נראה להם צודק ונכון בנסיבות, שכן מקום בו קיימת סמכות כללית ליתן סעד למען הצדק, היא גוברת על הוראות חוק ספציפיות [השוו עם: בבג"צ 3511/02 **עמותת הפורום לדו קיום בנגב נ' שר התשתיות פ"ד נז(2) 102 (2003)**].
5. בנוסף, סמכות הפוסקים על פי התקנון כוללת בתוכה בהכרח את **החובה** להפעיל את שיקול דעתם, כשמדובר במקרים חריגים, המצריכים התייחסות שהיא לפני משורת הדין.

6. אכן בתקנון הוראה מפורשת לקבוע את סכום הפיצוי המזערי המגיע לקבוצה המעבירה על פי הטבלה. אולם גם במקום בו נקבעו מגבלות קשיחות, קיימת חובה להפעיל שיקול דעת במקרים חריגים, על מנת למנוע תוצאות בלתי צודקות [השוו: בג"ץ 4293/01 משפחה חדשה נ' שר העבודה והרווחה (פורסם בנבו, 2009)].
7. כמו כן, התקנון עצמו מפרט בסעיף 12 ג 1 (3) רשימת חריגים אשר בהתקיימם, לא תהיה הקבוצה המעבירה זכאית לפיצוי כלשהו בגין קידומו ואימונו של שחקן.
8. אין מדובר, לדעתנו, בהסדר שלילי. קיומה של הוראה זו, בכפוף לסמכות הכללית המעוגנת בסעיף 14א(6), מעידים, כי אין מדובר בהוראה הממצה מראש את כל האפשרויות לחרוג מן הטבלה ולהפעיל שיקול דעת, בנסיבות בהן הדבר צודק ונכון (השוו: ע"א 6291/95 בן יקר גת חברה להנדסה ובנין בע"מ נ' הועדה המיוחדת לתכנון ובנייה "מודיעין" פ"ד נא(2) 825 (1997), שם נקבע כי הוראה בתוכנית מתאר שקבעה כי התוכנית ממצה מראש את כל האפשרויות למתן הקלות או לבחינת בקשות חריגות, אינה סבירה).
9. עוד ציינו בעניין עומר כץ, כי ככלל, על המוסד למעמד השחקן להירתע מהחלטות אשר אינן עולות בקנה אחד עם הוראות התקנון הספציפיות. אולם בנסיבות חריגות בלבד, לא מן הנמנע שניזדקק לסמכות הכללית, לסטות מהוראות התקנון על מנת להכריע באופן צודק ונכון בנסיבות העניין.
10. שקילת נסיבות העניין תאפשר לנו לבצע הבחנה רלוונטית בין מקרים אשר אין זה נכון וצודק לפסוק בהם פיצוי מינימאלי על פי הטבלה.
11. התקנון, אם כן, מורה את הפוסקים בסעיף 14א(7) (א)-(ד) להביא בחשבון בעת הכרעתם בעניין גובה הפיצוי את גיל השחקן; מעמדו המקצועי; היתרונות המקצועיים והכלכליים של הקבוצה הקולטת; והתנאים הכספיים אשר סוכמו בין השחקן ובין הקבוצה הקולטת.
12. אין מדובר ברשימה סגורה, אלא שכאמור, עלינו לבחון את נסיבות העניין בכל מקרה ומקרה – באשר לא כל מקרה יהווה חריג, המצדיק סטייה מהוראות הטבלה.

מן הכלל אל הפרט

13. נקדים ונאמר כי במקרה דנן, נוכח נסיבותיו, מצאנו הצדקה לסטות מהסכומים המזעריים הנקובים בטבלה, על מנת להגיע לתוצאה נכונה וצודקת.
14. שקלנו בכובד ראש את טענותיה של הקבוצה המעבירה, בין היתר אלו הנוגעות להשקעה באימונו וקידומו של השחקן באחד המועדונים המובילים, ואת טענותיה לעניין זכאותה על פי הטבלה, כמו גם הנסיבות הספציפיות של השחקן.
15. שקלנו גם את טענותיו של השחקן הנוגעות לנסיבותיו האישיות ונסיבות מעברו בין הקבוצות:
- א. מדובר בשחקן בן כ-18 שנים, אשר היה בן פחות מ-17 שנים עת הודיע לקבוצה המעבירה על עזיבתו.
- ב. השחקן עבר לקבוצה המעבירה ממכבי יבנה בהיותו בן כ-13 שנים והיה רשום בה כארבע עונות בלבד.

ג. מן המסמכים אשר הוגשו לנו עולה כי הרקע למעבר, איננו ניצול משאביה של הקבוצה המעבירה, על מנת לקבל הצעה כלכלית טובה יותר בקבוצה הקולטת, אלא טרגדיה אישית משפחתית שעבר השחקן.

ד. לא היה כל הסכם התקשרות בין השחקן לקבוצה המעבירה ואף לא נטען שהוצע לו כזה.

ה. השחקן לא זכה בתארים אישיים כלשהם.

16. בנוסף, נחיר לנו, כי פסיקת פיצוי חריגה בנסיבות המקרה דן, עלולה להטיל על השחקן מעמסה כלכלית כבדה, באשר קיים חשש סביר שלא יוכל למצוא קבוצה קולטת שתישא עימו באופן משמעותי בנטל.

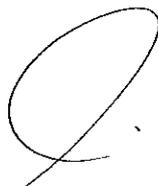
ג. סוף דבר

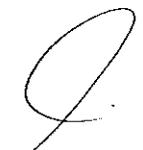
17. לגופו של העניין העומד בפנינו, לאחר ששקלנו את כל השיקולים כמפורט לעיל, החלטנו כי פיצוי נכון וצודק בנסיבות העניין יהא בסך של -70,000 ₪.

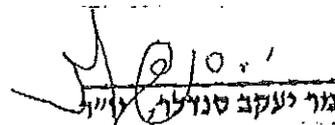
18. הסכום הנ"ל ישולם לקבוצה המעבירה בתוך 30 ימים מהיום וזאת ע"י הקבוצה הקולטת או השחקן, זאת ככל שהצדדים לא יגיעו ביניהם להסדר אחר.

שכר טרחת הפוסקים בסך כולל של -1,800 ₪ בתוספת מע"מ ישולם ע"י הקבוצה המעבירה והשחקן בחלקים שווים.

ניתן ביום 14.07.16 בהיעדר הצדדים.

אשר שור, עו"ד

זרי קזן, עו"ד

מר יעקב סנדלר, עו"ד

146\1\2274